

UNIVERSUL copiilor

Seria Nouă/Martie, 2021

4 OLIMPIADA
DE LINGVISTICĂ - Peste
800 de pasionați de lingvistică
- elevi, studenți, profesori
și părinți

12 POSTUL
PRIN OCHI DE COPIL

14 FETIȚA CU CODIȚĂ
ȘI EXPERIMENTUL
UNGHIELUI MORT
AL OCHIULUI
de Ivona Boitan

20 POEZIE, POEZIE -
PRIMĂVARĂ, ARMONIE
Exerciții poetice în varianta
Haiku

Summer

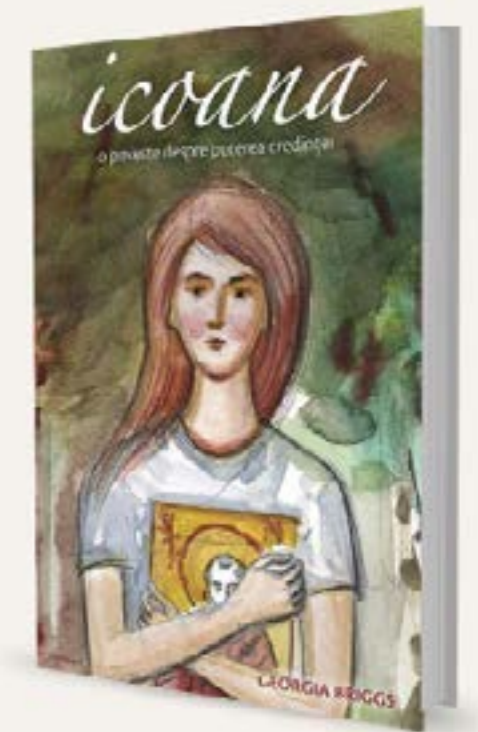
Foto: Diana Marcu, clasa a VI-a „Constantin Voievod”

Icoana

de Georgia Briggs

Când m-am apucat de citit cartea aceasta mă așteptam la ceva drăguț, ușor, simplu, gen poveste pentru copii. Nu e așa. Nu e o carte drăguță, ci bună, foarte bine scrisă, intens, articulat, puternic, nu e ușoară în sensul de previzibilă sau ușor de digerat, deși se citește cu sufletul la gură datorită stilului direct, intens și a faptului că de la primul capitol intri direct în miezul acțiunii. Care acțiune chiar are un miez, nu e doar o figură de stil.

Pe scurt, și fără să dezvolt nimic din ce v-ar putea strica bucuria lecturii, e așa. Suntem într-o societate post-creștină, o societate a viitorului, un viitor eviscerat de tot ceea ce înseamnă creștinism. Prenumele de botez, dacă au conotație religioasă, trebuie schimbate cu unele laice. Nu e voie să se pronunțe "Crăciun" ci doar sărbători de iarnă. Este interzis orice formă de cinstire a sfinților. Cei care nu se supun acestor reguli sunt eliminați din societate. Prin executare.

Euphrosyne, eroina principală, face parte dintr-o familie de creștini, practicanți, în clandestinitate. Povestea începe în seara de Înviere când Eufrosyne, ascunsă sub pat, asistă la uciderea întregii ei familii. La 12 ani începe brusc un proces rapid de maturizare forțată. Numele îi este schimbat din Euphrosyne în Hilary și odată cu numele se încearcă ștergerea întregului ei trecut afectiv. Psihologul încearcă să o convingă că viața ei alături de familie fusese o greșeală, o

viață așezată pe baze eronate și abia acum va începe pentru ea fericirea, în această nouă Epocă a Toleranței, cum era numită. Năucită la început de lovitura primită, Euphrosyne se repliază, se adună, descoperă oameni care trăiesc povești de viață asemănătoare și din toate aceste frânturi își crează o rezistență împotriva acestei societăți. Practic de unde este doar posesoarea (clandestină) a unei icoane, ajunge ea înșăși una.

Autoarea **Georgia Briggs** este membră a Bisericii Ortodoxe Sfântul Simeon din Birmingham, locul în care a descoperit ortodoxia, de care, mărturisește pe blogul ei, a fost complet schimbată. Întâlnirea cu Hristos și cu Biserica Lui i-a schimbat complet viața, în El vede sursa oricărui lucru bun pe care-l face, artistic sau de orice altă natură, și speră ca munca ei să reflecte mereu acest lucru.

georgiabriggsauthor.wordpress.com

3 CE MAI CITIM?

4 COPIII RECOMANDĂ...

5 OLIMPIADA DE LINGVISTICĂ

6 ZIUA NUMĂRULUI PI

8 STEM - UNDE ȘTIINȚELE ÎȘI DAU MÂNA CU ARTELE

9 ȘTIINȚE

10 ȘTIAȚI CĂ...?

11 ZIUA MONDIALĂ A APEI

12 POSTUL PRIN OCHI DE COPIL

13 BUNA VESTIRE

14 FETIȚA CU CODIȚĂ ȘI EXPERIMENTUL UNGHIELUI MORT AL OCHIULUI

15 PAGINA PENTRU PĂRINȚI

16 UN PIC DE SPORT NU STRICĂ

18 INVITAȚIE LA LECTURĂ

20 ZIUA FRANCOFONIEI

22 LIMBI STRĂINE

Anda Ivan, grupa „Furnicuțelor I”

Jim Năsturel este un băiețel care din întâmplare a ajuns în Lummerland, o insulă de numai patru locuitori, el devenind al cincilea. Acolo, îl cunoaște pe Lukas, mecanicul de locomotivă, care devine prietenul său cel mai bun. Împreună cu acesta și Emma, locomotiva lui Lukas, Jim Năsturel pornește într-o serie de aventuri.

Evident, în carte găsim și o prințesă care trebuie salvată, și anume micuța Li Si, fiica deșteaptă foc a împăratului Mandalei. Așadar, cei doi prieteni hotărăsc să o scape pe Li Si din Cetatea Dragonilor – Kummerland.

În timpul fantasticei aventuri, întâlnesc

personaje memorabile, precum Uriașul Părelnic, care de la distanță părea foarte înalt, iar când se apropiau de el, personajele noastre descopereau altceva, însă vă lăsăm să descoperiți citind cartea.

În drumul lor l-au întâlnit și pe dragonul-pe-jumătate, care era o combinație dintre două animale, dar și acum vrem să vă stârnim curiozitatea și vă provocăm la lectură.

O altă aventură demnă de aflat, se petrece la Castelul din Mandala.

Cartea este extrem de palpitantă, autorul aducând în calea lui Jim Năsturel și a lui Lukas, mecanicul de locomotivă, personaje din ce în ce mai bizare.

Ioan Dragomir, clasa a III-a „Prințul Nicolae”
și Matei Dragomir, clasa pregătitoare
„Prințul Constantin”

Ilustrație: F. J. Tripp

Olimpiada de lingvistică „Solomon Marcus”

Dacă vi se pare că fetele noastre de clasa a VI-a sunt și frumoase și deștepte, nu vi se pare deloc, chiar așa și e! Ca dovadă că la Olimpiada de Lingvistică au obținut următoarele locuri: **aur, bronz și mențiune**. Pe noi nu ne miră performanțele lor, fiindcă le cunoaștem, știm cât de mult le place să citească și cât de mult sunt atașate de limba noastră. Și dacă vi se pare că toate aceste calități se cultivă, iarăși, nu vi se pare, chiar așa și e.

Olimpiada de lingvistică este unul dintre concursurile pe care toți copiii ar trebui să le încerce. Eu m-am înscris mai mult din curiozitate. M-am gândit să particip măcar pentru a vedea subiectele. Mi-am spus că o să fac ce știu, dar nu credeam că aș putea să iau vreun premiu. A fost o experiență palpitantă și aș mai participa și anul viitor pentru că nu e așa de greu cum pare și fiecare are măcar o șansă la premiu.

Ștefania Mocanu,
clasa a VI-a „Constantin Voievod”: Aur

Îi îndemn pe cât mai mulți să încerce pentru că, cine știe, poate au un talent care așteaptă să fie descoperit.

Am participat pentru prima dată la Olimpiada de Lingvistică.

A fost un concurs interesant și diferit de celelalte.

Maria Novac,
clasa a VI-a
„Domnița Maria”:
Bronz

Tot ce contează este să participi și să dobândești cât mai multe experiențe de acest fel.

Olimpiada de lingvistică este un lucru unic în anii de școală, pe care ar fi păcat să nu îl încerci dacă ai ocazia! În clasa a V-a, pentru că a fost prima oară când am participat, subiectele mi s-au părut foarte grele, dar anul acesta au fost acceptabile.

Subiectul 1, din punctul meu de vedere, a fost mai simplu decât subiectul al doilea. Deși am luat mențiune, eu sunt mulțumită, deoarece am avut un punctaj mai bun decât anul trecut și sper că la anul să fiu mai bună decât acum. Sunt sigură că voi participa de câte ori voi avea ocazia.

Încurajez toți copiii să participe pentru că nu au nimic de pierdut. Este un concurs de logică, la care eu cred că oricine s-ar descurca dacă ar vrea cu adevărat!

Diana Marcu,
clasa a VI-a „Constantin Voievod”: Mențiune

La Olimpiada de Lingvistică și eu am avut dificultăți și emoții în a mă înscrie, dar odată ce am văzut despre ce este vorba, am tras concluzia că nu ar trebui să-ți fie frică și că trebuie să încerci, pentru că cine știe, poate chiar o să ai rezultate remarcabile ce te pot face mândru.

Natalia Marin,
clasa a VI-a „Domnița Maria”: Mențiune

Dacă nu te califici, nu este nicio problemă! Doar prin faptul că ai participat, ai devenit un câștigător.

Vă încurajez să încercați și voi!

Ziua numărului PI

Creativitate, știință, interdisciplinaritate, P(r)I(etenie)...

Ne bucurăm să anunțăm că am inițiat un parteneriat educațional cu alte licee pedagogice din țară, scopul fiind acela de a crea o comunitate unită, propice unor proiecte pedagogice deosebite. Unul dintre aceste proiecte a fost sărbătorirea împreună a zilei numărului irațional PI, pe 14 martie, onorând totodată și ziua de naștere a fizicianului de excepție, Albert Einstein.

Așa că, elevii de la Liceul Pedagogic „Anastasia Popescu”, elevii de la Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Ploiești și elevii de la secția pedagogică a liceului „Barbu A. Știrbey” vă invită să porniți în lumea fascinantă a numărului PI, urmărind cu atenție materialele de aici:

<https://padlet.com/marianamirelanica/ziuanumaruluipi>

Vă așteaptă muzică, poezii, calcule și multe alte povești creative.

PI la teatru

-de Nectaria Vlăescu și Miriam Nițu-

I. Trei urmat de unu, patru
Au plecat pân-la teatru
Ca să-i vadă pe unu, cinci
Niște amici drăguți, voinici.

II. Încă nouă locuri goale,
Doi amici stau în picioare
Șase trebuie să apară,
Cinci încă așteaptă afară.

III. Trei minute și începe,
Un spectacol cu cinci fete.
Opt încep a-aplăuda
Nouă ne-a plăcut deja.

IV. Șapte nopți am așteptat
Un spectacol minunat
Nouă ore, trei minute
Două zile, trei secunde.

V. Iar acum trăiesc din plin
Clipa visului deplin
Opt frumoase balerine,
Jumătate sunt divine.

VI. Șase suntem cuceriti,
Doi se simt descumpăniți,
Încă șase dorm pe ei,
Patru cântă ce vor ei.

VII. E un haos colosal,
Și un zgomot infernal
Per total a fost frumos
Și am plecat buturoși!

Pie/pi
#orezculapte
Andrei Ghețu,
clasa a VI-a
„Domnița Maria”

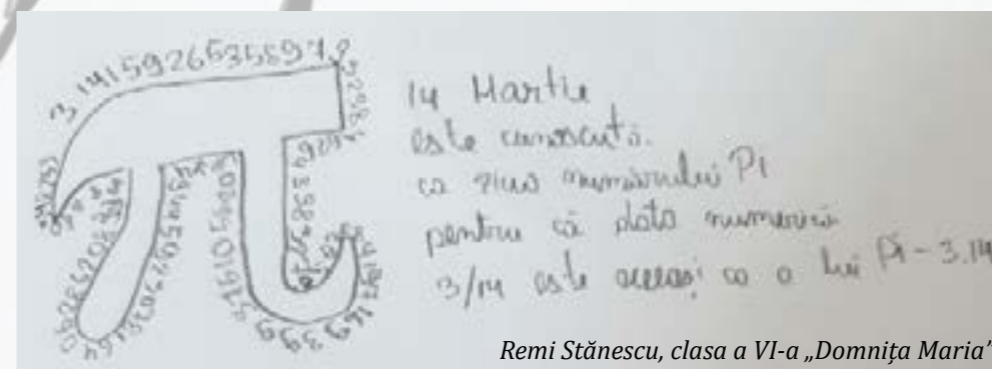

De ziua numărului Pi, oamenii de pe tot globul pământesc gătesc diferite feluri de plăcinte (engleză "pie"), străduindu-se să fie cât mai ingenioși în includerea numărului sau simbolului numărului Pi în crearea acestor deserturi.

Teona Nitu, Gabriela Benea, Maria Peiu,
clasa a X-a „Angela Vasiliu”

Maria Novac, clasa a VI-a „Domnița Maria”

Remi Stănescu, clasa a VI-a „Domnița Maria”

Opriți toPIrea omului de zăpadă!
Maria Buzdugan, clasa a VI-a „Domnița Maria”

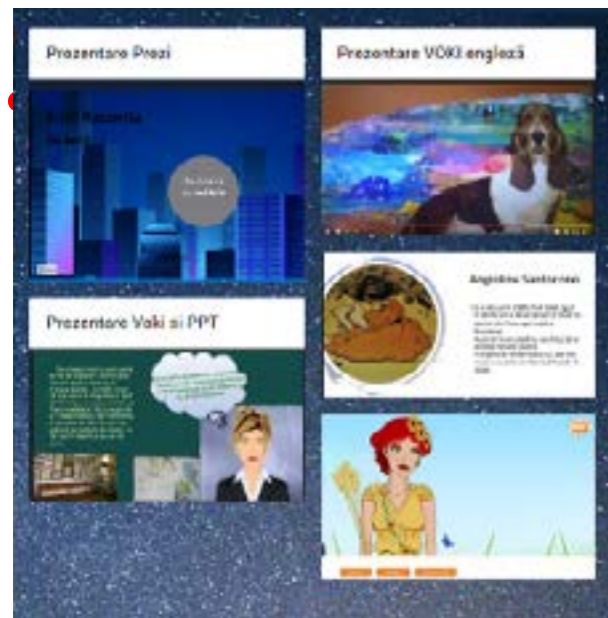
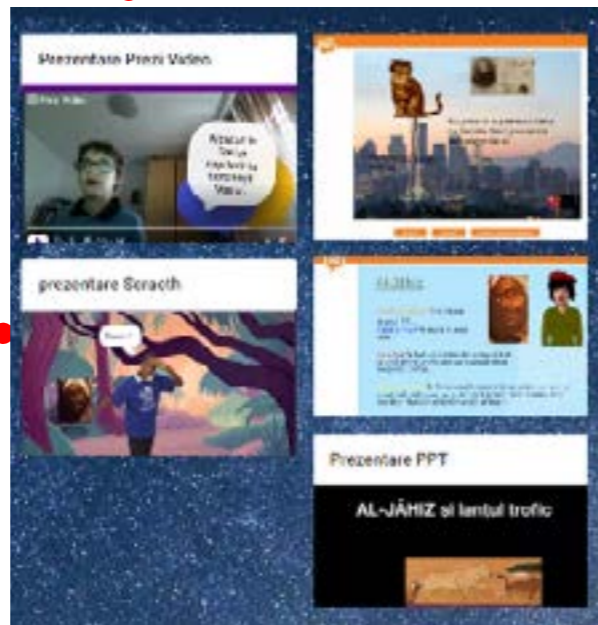
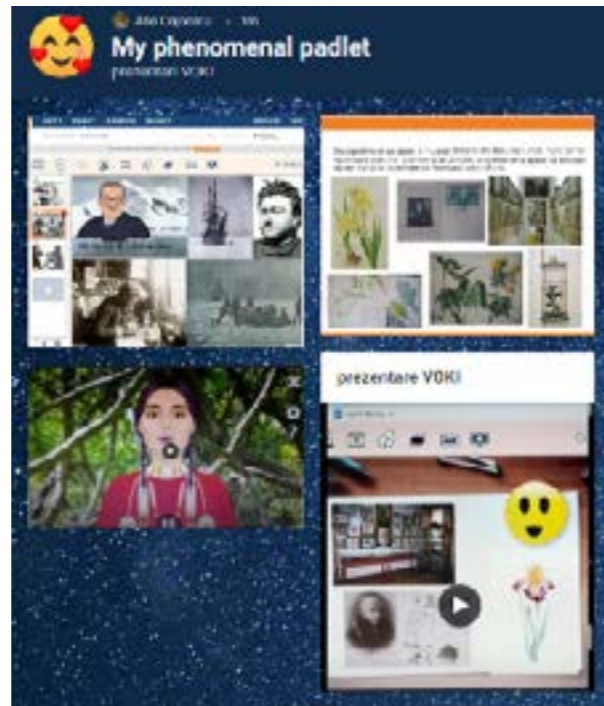

În cadrul orelor STEM nu studiem doar experimente. Căutăm răspunsuri, formulăm ipoteze, explorăm lumea din jurul nostru, exersăm curajul de a ne exprima liber și prețuim creativitatea.

Așa au făcut și pionierii din diferitele domenii ale cunoașterii. Elevii claselor a V-a de la Liceul Pedagogic „Anastasia Popescu” au aflat despre oameni care și-au dedicat toată viața unei pasiuni și care au reușit să depășească toate obstacolele vieții cu răbdare, încredere și multă muncă.

Copiii au descoperit în Muzeul Grădinii Botanice din București plantele desenate de Angiolina Santocono, au mers în expediția din Antarctica pe urmele lui Emil Racoviță și au aflat despre primul scriitor, Al Jahiz (776 - 868 d.Hr.), care a enunțat ideea de lanț trofic. Ei au avut de realizat o prezentare Voki cu introducere, cuprins și încheiere după un anumit model. Au creat un prezentator care vorbește, au adăugat poze, texte și background. Se puteau exprima în limba română, franceză sau engleză.

Iată cum s-au prezentat (au adaptat și scrach și alte tipuri de prezentări la Voki):

Prof. Ana Cojocaru

Să conștientizăm diferența între greutatea unui corp și masa acestuia!

Greutatea și masa sunt termeni științifici distincți, dar adesea sunt confundați între ei în limbajul de zi cu zi, când termenul de greutate continuă să fie utilizat, de oameni, referindu-se de fapt la masă.

Auzim adesea: „Ce greutate aveți?”, „Cât trebuie să ia în greutate bebelușul până la 1 an?”... În enunțul unor probleme de matematică: „Mama ia 9 pungi cu făină și 5 pungi cu zahăr în greutate de 32 de kg. Punga cu făină are greutatea de 3 ori mai mare decât cea de zahăr. Câte kg cântărește o pungă de făină, dar una de zahăr?”

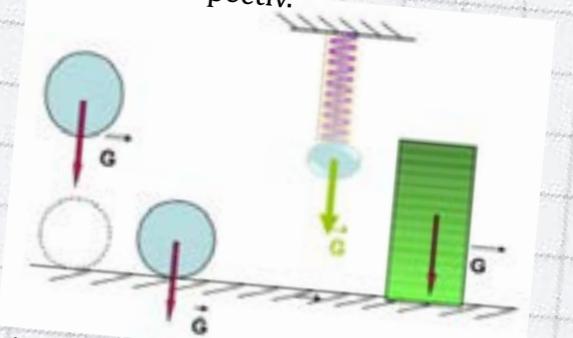
Definiție

Masa: simbol „m”, unitate de măsură „kg”

Masa unui corp sau a unei particule este una din cele 7 mărimi fizice fundamentale. Este o mărime scalară (caracterizată prin valoare numerică), independentă de locul unde se află corpul sau particula. Masa exprimă cantitativ inerția unui corp sau a unei particule, adică tendința de a se opune schimbării stării de mișcare sau de repaus atunci când se aplică o forță.

Greutate: simbol „G”, unitate de măsură „N”

Greutatea este o forță (un vector) care măsoară o interacțiune, cu alte cuvinte este forța dintre corpul a cărui greutate o măsurăm și corpul care generează câmpul gravitațional respectiv.

Efectul câmpului gravitațional

Masa corpului nu depinde de intensitatea câmpului gravitațional și este constantă. Are aceeași valoare la Ecuator, la Polul Nord sau Sud, la altitudini mari sau pe Lună. Valoarea sa nu poate fi zero.

Greutatea depinde de intensitatea câmpului gravitațional și are valori variabile în funcție de accelerația gravitațională (g) care se modifică atunci când corpul se depărtează de centrul Pământului. Formula de calcul: $G = m \cdot g$

Instrumente de măsurare

cântar cu greutateți

balanță farmaceutică

cântar cu afișaj digital

balanță electronică

dinamometrul

Prof. Carolina Constantin

Știați că...?

...Delta Dunării este considerată cel mai tânăr pământ al Europei?

Radu Bernovici, clasa a IV-a „Domnița Măriuța”

Dunărea este al doilea fluviu ca lungime din Europa, după fluviul Volga, izvorăște din Germania, își adună afluenții din zece țări, traversează patru capitale și după un traseu de 2860 Km, se varsă în Marea Neagră printr-o deltă.

Andrada Anastasiu

Ce este delta? Delta este o formă de relief rezultată din depunerea de aluviuni (mâl, nisip), la vărsarea unei ape curgătoare într-un lac, mare sau ocean sub acțiunea unor curenți.

Raportându-ne la România, Delta Dunării se află în sud-estul țării, în apropierea unora dintre cei mai bătrâni munți ai planetei, Munții Măcinului din Podișul Dobrogei.

Delta Dunării se află într-o continuă dezvoltare, întrucât factorul determinant al formării acesteia, fluviul Dunărea, transportă anual circa 60 milioane tone de aluviuni, fapt care face ca acest paradis al păsărilor să crească în fiecare an cu aproximativ 40 metri.

Andrada Anastasiu, clasa a VI-a „Domnița Maria”

Andrada Anastasiu

Din anul 1990, **Delta Dunării face parte din Patrimoniul Mondial UNESCO**, fiind considerată cea mai bine conservată deltă din Europa. La declararea Rezervației ca sit UNESCO a contribuit și marele explorator Jacques-Yves Cousteau (1910-1997), cel care a dezvăluit lumii întregi, prin filmele sale, frumusețea și diversitatea acestor locuri.

În schimb, Grigore Antipa (1867-1944) a fost primul om de știință care a cercetat îndeaproape Delta Dunării.

UNESCO= acronim pentru Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură
Sit = șantier unde au loc săpături și cercetări arheologice sau loc în care se află un monument.

Evoluția Deltei Dunării din Antichitate până în zilele noastre:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Delta_Dun%C4%83rii#/media/Fi%C8%99ier:Danube_Delta_evolution.gif

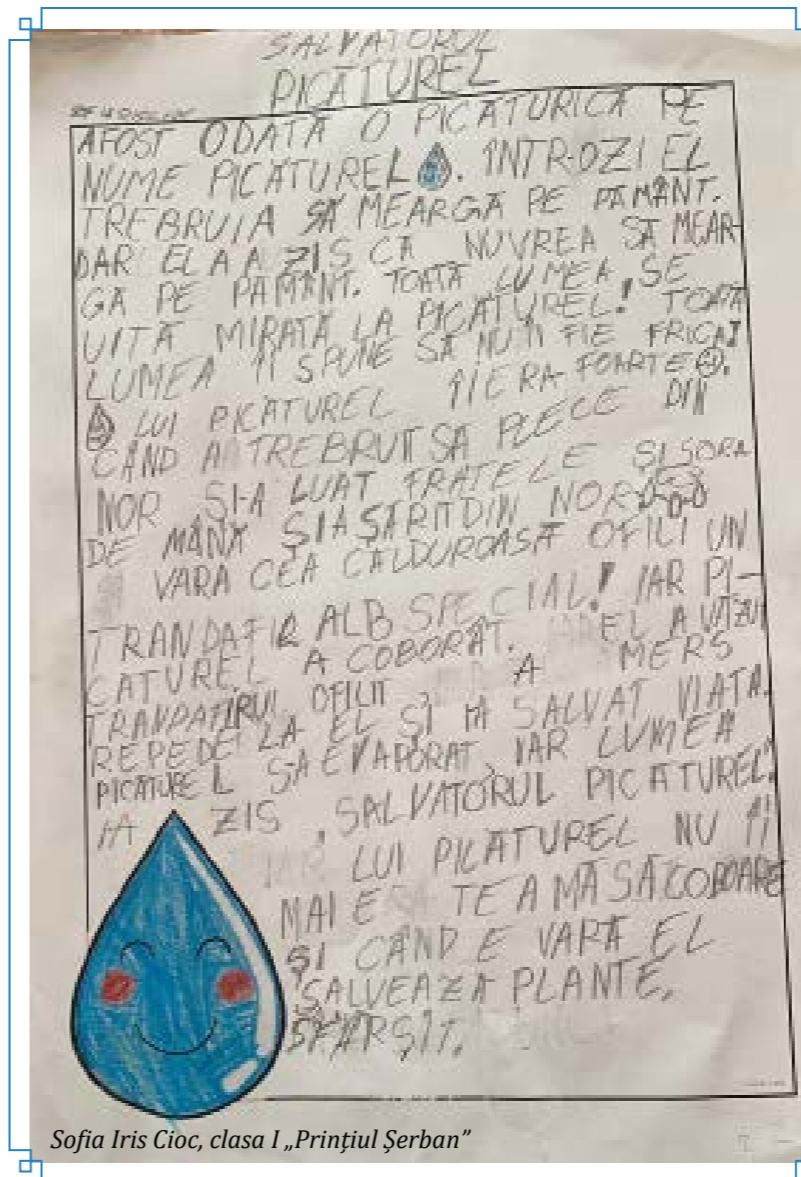
Prof. Ramona Mara PISOIU

Ziua mondială a apei

22 martie

Copiii de la clasa I "Prințul Șerban" au vorbit despre importanța apei în viața omului și despre felul în care fiecare dintre noi putem să acționăm astfel încât apa să fie cât mai curată și îndestulătoare pentru toți oamenii lumii.

Sofia Iris Cioc, clasa I „Prințul Șerban”

Șerpuieste prin pădure
Clocotind în unde reci,
Sapă-n stânci adăpostire
Pentru urși și lilieci.

(Apa)

Oglinda cerului
În adăpostul pământului.

(Apa din fântână)

Pe Dunăre, la Cazane,
E un lac de-acumulare;
Numele i-l știi tu oare?

(Porțile de Fier)

Ce stă pe apă
Și nu se îneacă?

(Umbra)

Iacob Luca PISOIU, clasa a V-a „Domnița Ancuța”

Postul prin ochi de copil

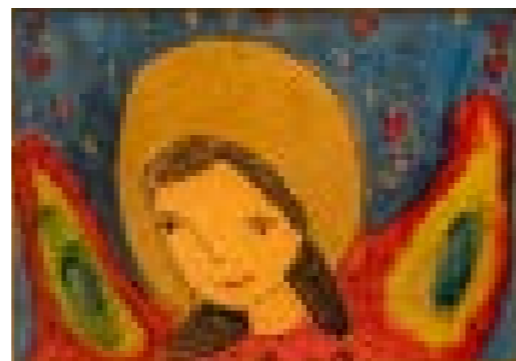
Deși timpul își spune cuvântul, copilăria este uitată într-un trecut încă viu în sufletul meu. Flacăra credinței, aprinsă în acele vremuri, arde, amintindu-mi mereu cum am privit pentru întâia oară fericirea cea adevărată, prin ochi de copil.

Am început să țin toate posturile de la o vârstă destul de fragedă din dorința de a fi și eu la fel ca și cei din familia mea. Nu mi s-a părut niciodată ceva foarte greu și nefiind un copil pofticios m-am acomodat cu ușurință. Părinții m-au susținut foarte mult și chiar dacă au fost loviți de o avalanșă de comentarii prin care erau etichetați ca fiind „învechiți”, „ciudați” sau chiar „nebuni”, ei nu s-au lăsat și au avut grijă ca eu să nu fiu afectată de aceste vorbe aruncate fără rost.

Pentru mine însă, postul întotdeauna a însemnat ceva mai mult decât mâncarea pe care poți sau nu să o mănânci. Când mă gândesc la el, involuntar îmi apare în minte imaginea unei candelă, a unei lumini ce străbate până în adâncul sufletului, străpungând întinericul înfricoșător al păcatului.

Biserica din copilărie, împodobită cu lumânări ce domneau printre nori de tămâie și cântări sobre, este amintirea unui post prin care reînvii, prin care îți regăsești pacea și bucuria cea adevărată.

Cu toate că uneori pare a fi dificilă această mică rupere de la viața de zi cu zi din timpul postului, cred că fără jertfă nu poți atinge culmile luminii. Nu poți să primești fericirea aceea deplină pe care o trăiești în ziua praznicului și care îți încălzește sufletul încă

multă vreme în continuare. Este un sacrificiu pe care merită din plin să-l facem, căci răsplata este nemăsurată.

Totodată, gândul că Sfinții Închisorilor au fost torturați pentru că nu au acceptat să mănânce de dulce în zilele de post mi-a dat aripi. Am înțeles cât de important este acest mic efort pe care acum îl putem depune cu atâta ușurință și am privit totul dintr-o perspectivă mult mai gravă.

Mi-am dat seama ce semnifică libertatea de a trăi întru Hristos și câte eforturi s-au făcut pentru ca noi să putem în ziua de astăzi să ne bucurăm de roadele postului. A fost o conștientizare dură care m-a trezit la realitate și m-a făcut să îmi doresc cu și mai mare ardoare să postesc, prețuind această perioadă a anului.

Prin urmare, postul este acea armonie dintre trup și suflet, care veghează la porțile luminii, pregătindu-ne să ne desfătăm din dulceața ei fără sfârșit.

Nectaria Vlăescu,
clasa a X-a „Prof. Angela Vasiliu”

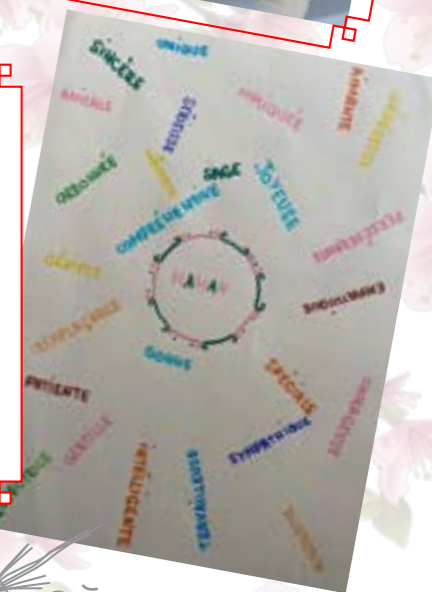
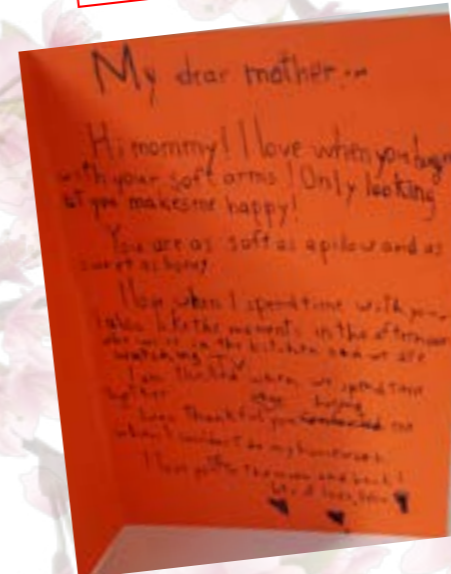
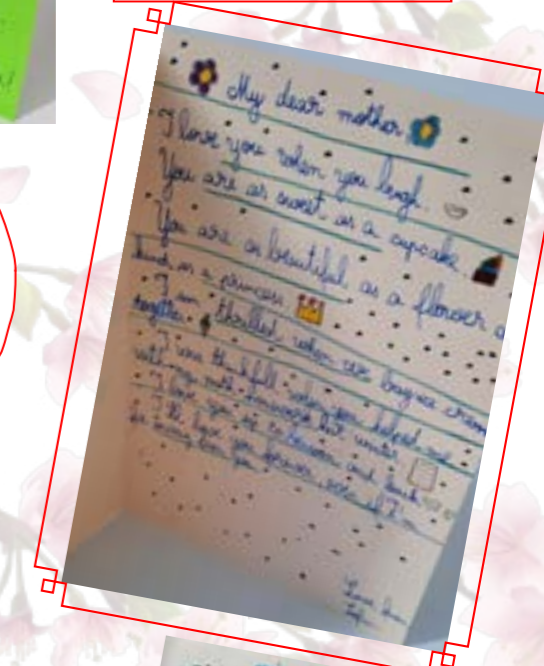
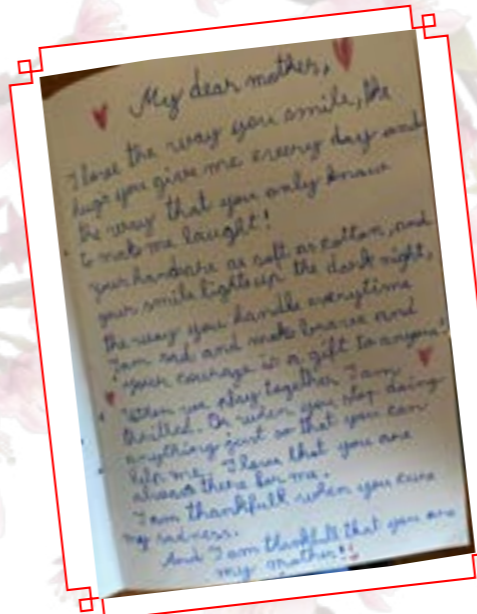
Lucrări realizate de elevi pentru expoziția BUNA VESTIRE- Crinii dragostei

Pe 25 martie, de BUNA VESTIRE, este Ziua Mamei.

Copiii noștri, de la mic la mare, și-au exprimat dragostea pentru cea care le-a dat dat viață!

Prof. Emilia Burcea

Aici puteți asculta melodia "Mama, doar mama" pregătită de Grupul vocal al Liceului, sub îndrumarea și în aranjamentul d-nei profesor Grațiana Popescu.

https://youtu.be/kjx_U5rQt8Q

Fetița cu codiță și experimentul unghiului mort al ochiului

de Ivona Boitan

hmmmm, nu prea sună bine. Frumusețea nu e niciodată plată. Iată încă un argument că unghiul mort al ochiului, există!

Nici brutarul, el a spus că preferă florile din aluat. Adevărul e că făcea niște flori care miroseau foarte bine. Dar frumusețea nu e utilă, ea nu se mănâncă, se poate digera, dar nu se mănâncă! Încă un argument că unghiul mort al ochiului nu e o păcăleală.

Fetița cu codiță a luat la rând cartierul. Se temea că nu cumva floarea să moară înainte de a-și împlini menirea. Nu ar fi vrut ca frumusețea să fie cea care plătește acest experiment științific. Nu e corect să sacrificăm frumusețea pe altarul științei, nu-i așa? Asta gândea ea când o mașină a frânat brusc, zgomotos, în dreptul ei și un domn mustăcios cu barbă, a întreat-o.

-Hei, tu, Fetița cu codiță, cu cât dai floarea? Fetița mea are nevoie de o astfel de floare.

-O dau gratis.

-Nu se poate, trebuie să-ți dau ceva pentru ea.

-Ce știi să faci?

-Sunt instalator. Instalez instalații.

-Instalator, bine, atunci instalează-mi un microscop.

-Mai degrabă o chiuvetă aș putea...sau un closet...

-Nu vreau chiuvetă, nu vreau closet, mulțumesc frumos, avem acasă.

-Dar ce vrei să vezi cu microscopul acela?

-Vreau să văd unghiul mort al ochiului. Astăzi m-am lămurit. Nimeni nu mi-a dorit floarea, nimeni până la tine, asta dovedește cu adevărat că unghiul mort există. Vreau să-l văd. Tu însă îmi contrazici cercetarea științifică. Cum de ai vrut floarea?

Instalatorul a eliberat un râs larg, de jur împrejurul feței lui late, de om bun și simplu.

-Mergeam cu mașina și am zis: "uite o floare care duce undeva o fetiță foarte drăguță".

-O floare care duce undeva o fetiță, asta ai văzut?

-Da. Și eu am o fetiță cam de vârsta ta, dar pe ea nu o duc florile nicăieri. Ea stă doar în pat, mereu. De foarte mult timp. De aceea m-am gândit că asta trebuie să fie o floare cu o putere aparte.

Și instalatorul nu greșea deloc, era cu adevărat o floare puternică. În momentul în care i-a dus-o fetei lui, la spital, ea a renunțat la tabletă, telefon și chiar și la boală și i-a spus tatălui ei, instalatorul, să o ducă în locul unde cresc aceste flori. Și tatăl ei, instalatorul, i-a spus că acel loc e unghiul mort al ochiului. Locul în care creierul completează ceea ce ochiul nu vede. Acolo cresc cele mai frumoase fete cu codițe duse de cele mai frumoase flori la plimbare. În punctul mort al ochiului e o viață plină de culori, și lumină, și flori și păsări. Totul e să ai o floare care să te ducă acolo.

-Și cum se cheamă, tată, floarea aceasta?

Instalatorul care instalează instalații a zâmbit cu zâmbetul lui, roată de jur împrejurul feței lui late, și a zis:

-Credința.

Un moment de reflecție!

Trăim într-o perioadă ce pare că nu se mai sfârșește! Nu am gândit-o, nu am așteptat-o și, de fapt, nu am acceptat-o!

Incertitudine este cuvântul care i se potrivește cel mai bine. Fiindcă nu-i vedem capătul și nu ne putem imagina când ne vom relua viața, așa cum am învățat-o și trăit-o!

Incertitudinea că vom putea, cu pași mici, să pășim pe drumul nostru de acum un an.

Această perioadă pe care o traversăm încă ne-a făcut să ne re-poziționăm, să ne regândim viața, să învățăm să trăim altfel. Un „altfel” învățat din mers!

Trăiam, acest lucru e clar, într-o societate care este în viteză, care pare a fi într-un maraton continuu! De aceea, până acum un an, familia petrecea destul de puțin timp împreună. Petreceam timp limitat cu copiii. Timp în care încercam să le cuprindem pe toate. Eram mai mult, „părinți de seară”!

În pandemie, totul a trebuit să fie resetat, totul s-a schimbat!

S-au schimbat relațiile din familie, altfel spus, s-au re-poziționat relațiile din familie, s-a schimbat ordinea cu care era obișnuită familia, s-a schimbat timpul pe care ni-l alocam. Dintr-o dată, ne-am trezit că împărțim același spațiu, spațiu de care, poate fiecare dintre noi avea nevoie, multe ore din zi.

Cu siguranță că nu a fost ușor!

Au existat multe provocări, au fost, cu siguranță, și multe momente de reflecție asupra relațiilor dintre noi (soț-soție; părinte-copil).

Și, vorbind despre copii, despre modul în care noi, părinții a trebuit să ne raportăm la ei, într-un alt context, pe o altă perioadă de timp, au început să iasă mult mai mult la iveală responsabilitățile noastre, rolul lui „împreună”, timpul alocat...

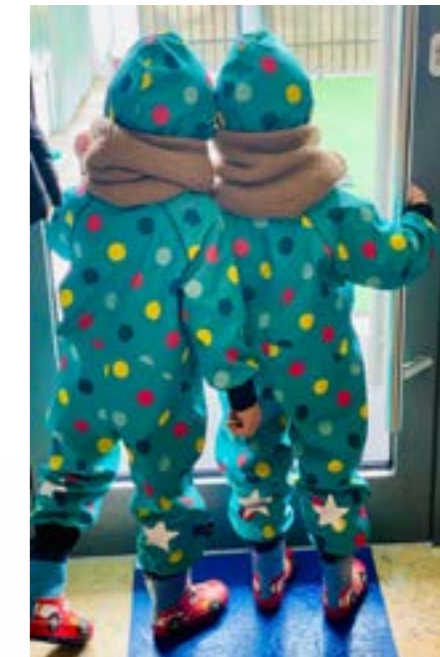
Viața noastră a început să se deruleze în online. Acest online pe care nu ni l-am dorit, acest online pe care am început să-l învățăm, să-l acceptăm și care, încet – încet „ne-a furat”!

Viața în online, pentru copii, nu a fost și nu este una ușoară, ci, mai degrabă, este o provocare, ale cărei efecte nu par a fi pozitive.

Această provocare s-ar putea să o decontăm mai târziu, dacă nu vom conștientiza că trebuie să le fim alături lor, copiilor, mai mult ca până acum și dacă nu vom persevera pe acest drum.

Copiii, dar și noi, „am câștigat” din această experiență (online), capacitatea de a dezvolta instrumente care să ne ajute să fim eficienți, în aceste condiții. Tehnologia ne-a ajutat să ținem pasul cu ceea ce aveam de făcut (școală, job). Într-un fel, atât noi, cât și copiii, am devenit dependenți de tehnologie, fie că ne place sau nu!

Dar ce facem cu latura afectivă? Aici avem de construit, cu perseverență, cu pași mici și continuu. Este nevoie, acum mai mult ca oricând, să le dezvoltăm copiilor latura afectivă, să nu lăsăm emoțiile să dispară, să se usuce.

Copiii au nevoie să învețe să se accepte și să se iubească pe ei înșiși și, astfel, îi vor iubi și pe ceilalți, vor deveni prietenoși, vor deveni flexibili. Copiii au nevoie să învețe ce este respectul. Copiii au nevoie să învețe ce este empatia. Să-i învățăm pe copii să ia decizii bune pentru ei. Luând decizii bune pentru ei, vor lua decizii bune pentru grup. Copiii au nevoie să învețe să fie umani, să simtă, să respire împreună cu alții, să fie empatici.

Ca să rămânem oameni, avem nevoie să interacționăm față în față. Noi, oamenii, nu putem trăi singuri.

Iubirea de sine și de ceilalți este generoasă și de aceea trebuie să-i învățăm pe copii, GENEROZITATEA!

*Psih. Ileana Zărnescu
Psihoterapie cognitiv-comportamentală*

Desen: Maria Cosman, grupa „Furmicuțelor I”

Fetița cu codiță a aflat din cartea de biologie că oamenii au un punct orb pe retină, un punct în care ochiul nu vede, pe care doar creierul continuă să imprime imaginea, asigurându-se că omul percepe imaginea întregă deși el ochiul, nu poate, fiindcă vedeți voi, fetița cu codiță de mult timp știa că omul e mai mult decât ochiul său.

Fiind o natură științifică s-a gândit să pornească un experiment.

S-a gândit ce le place oamenilor să vadă. O floare! Oamenilor le plac florile, așa că fetița cu codiță a luat o floare.

Le voi oferi o floare, să-i văd, ce fac!

Prima căreia i-a oferit floarea a fost lăptăreasa grasă și transpirată care le lăsa mereu pe pragul ușii sticla cu laptele. Magia magiilor, așa cum o prostise sora mai mare care îi spusese că sticla se umplea prin miracol, noaptea, fiindcă atunci Calea Lactee se varsă în toate sticlele cu lapte puse pe preșuri, dintre care un preș îi era destinat Fetei cu codiță, ca să fie dusă cu el de soră-sa mai mare. Știți voi, cum fac de obicei surorile mai mari...Acum știa asta, atunci, nu.

-Și cum de nu se termină, a întreat-o Fetița cu codiță pe sora ei mai mare.

Răspunsul a fost cum nu se poate mai banal.

-Păi, prostuțo, toate vacile care mor și merg la ceruri, ce treabă crezi că au, hm?

Corect, ce treabă au? Răspuns logic.

Lăptăreasa însă a refuzat-o.

-Nu pot, iubita mea, uite câte sticle am de împrăștiat, e cald deja, trebuie să mă grăbesc și floricea s-ar ofi până să ajung eu acasă....

Iată că unghiul mort al ochiului, există! Cum poți să gândești frumusețea ca fiind altfel decât efemeră, și-a spus Fetița cu codiță. Păi dacă ar fi mereu, nimeni nu ar mai băga-o în seamă. Dar cum să-i explici așa ceva lăptăresei preocupate ca laptele să nu se transforme din dulce în acru, înainte de-a ajunge ea să-l predea.

Nici poștașul nu a vrut-o. A zis că e alergic la polen. A zis că dacă vrea poate să-i deseneze una și să-i-o trimită prin poștă. Fără timbru, doar să scrie simplu, Pentru Ed, poștașul. Frumusețe, fără timbru, trimisă prin poștă,

În liceul nostru interesul pentru sport este ridicat.

Când faci sport nu există plictiseală. În numărul acesta vă arătăm o parte din copiii clasei a VII-a „Prințul Matei”, care știu că, indiferent dacă este practicat în echipă sau individual, sportul îi ajută să fie mai sănătoși, mai sociabili și să înțeleagă ce înseamnă fair-play-ul.

Pentru mine voleiul este unul dintre cele mai frumoase sporturi. De fiecare dată când joc volei mă simt relaxată, stăpână pe mine.

Îmi aduce multe bucurii și simt că acest sport mă face mult mai responsabilă și mai ambițioasă, precum și mai puternică. Nimic din ceea ce fac la antrenamente nu mi se pare greu, deoarece fac totul din pasiune și fiecare antrenament este o nouă provocare.

Andreea Gheorghe

Foto: arhiva personală

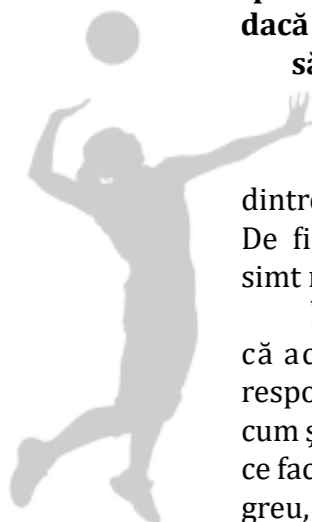

Foto: arhiva personală

Maria Victoria Vlad
- Buzău, participare Cupa României Junior I,
tenis de masă

Alexian face parte din Echipa de Baschet U14 a Clubului „Dan Dacian” și e în plin sezon competițional. Să-i urăm SUCCES!

Alexian Năsui

Foto: arhiva personală

Sportul meu preferat este înotul. Practic înot de la vârsta de 3 ani și merg cu mare bucurie la antrenamente. Uneori sunt grele și trebuie să trag de mine, dar știu că doar așa voi progresa și voi ajunge departe în carieră. La concursul din Bulgaria m-am distrat, dar am și muncit... Am urcat pe podium la mai toate stilurile. Toată echipa clubului meu a fost unită și ne-am susținut la fiecare probă în parte. Când era un copil la start, echipa se strângea într-un loc și făcea galerie. A fost o atmosferă extraordinară!

Iubesc înotul...dar nu doar datorită lui, ci și datorită antrenorului meu și a colegilor.

Nu uitați, sportul este necesar pentru o viață sănătoasă!

Ana Irina Noemi Constantinescu

FELICITĂRI tuturor sportivilor școlii noastre și mult spor la antrenamente!

Foto: arhiva personală

Ana Irina Noemi Constantinescu - „Sharks swimming cup”,
Burgas 2021, locul al II-lea la general

Foto: arhiva personală

Concursul Școlilor de Schi din Predeal
Matei Ioan Someșan, locul 7
Tudor Gabriel Duna, locul 4
Daria Andreea Dinu-Pîrvu, locul 4

Invitation à la lecture

„La légende du colibri” (I)

de Denis Kormann

Voilà le début d’une histoire écrite et illustrée de Denis Kormann, un auteur suisse. Le texte part d’une légende amérindienne et le message est fort: „Je sais bien que je n’y arriverai pas tout seul, mais je fais ma part”. En même temps, „La légende du colibri” nous propose un voyage en Amérique du Sud. Destination? La forêt amazonienne. (Larisa Popescu – 7e)

Notre histoire commence dans l’immense forêt d’Amazonie, quelque part au détour d’un fleuve. Dans cette nature sauvage vit une foule d’animaux. Insectes, mammifères, oiseaux y rivalisent de formes et de couleurs.

Confortablement installé sur une grosse branche, Jaguar observe. Avec Anaconda, l’énorme serpent, c’est le maître des lieux. À l’aise au sol, comme dans les branches, il est respecté de tous pour son habileté et son

courage. Autour de lui s’activent ses compagnons de la forêt. Tamanoir cherche des fourmis pour son repas de midi alors que le joyeux Coati croise Tatu le solitaire, cuirassé comme un chevalier. En haut dans les branches, entre lianes et feuillage, les oiseaux Toucan et Ara discutent, pendant que Capucin fait le singe et réveille Paresseux de sa longue sieste.

Un peu à l’écart, près d’un ruisseau, il y a Colibri. Toute la journée, suspendu dans

de longs vols immobiles, il est occupé à prendre avec son long bec le nectar que lui offrent les plus belles fleurs de la forêt. Il est si petit et semble si agité que parfois les autres animaux se moquent de lui.

Dans la forêt, tout a l’air paisible. Mais dans le ciel, de gros nuages noirs arrivent de l’horizon. Poussés par le vent, ils couvrent bientôt toute la forêt. Un terrible orage se prépare...

(L’histoire va continuer)

Si vous voulez connaître la suite de l’histoire, cherchez-la dans le numéro suivant.

Mais jusqu’au mois de mai, on vous invite à apprendre quelque

chose sur l’Amazonie et à admirer les dessins réalisés par les élèves de 6e, à partir de cette lecture.

Sofia Jacotă

Ema Cristea

Ileana Marișescu

Saviez-vous que...

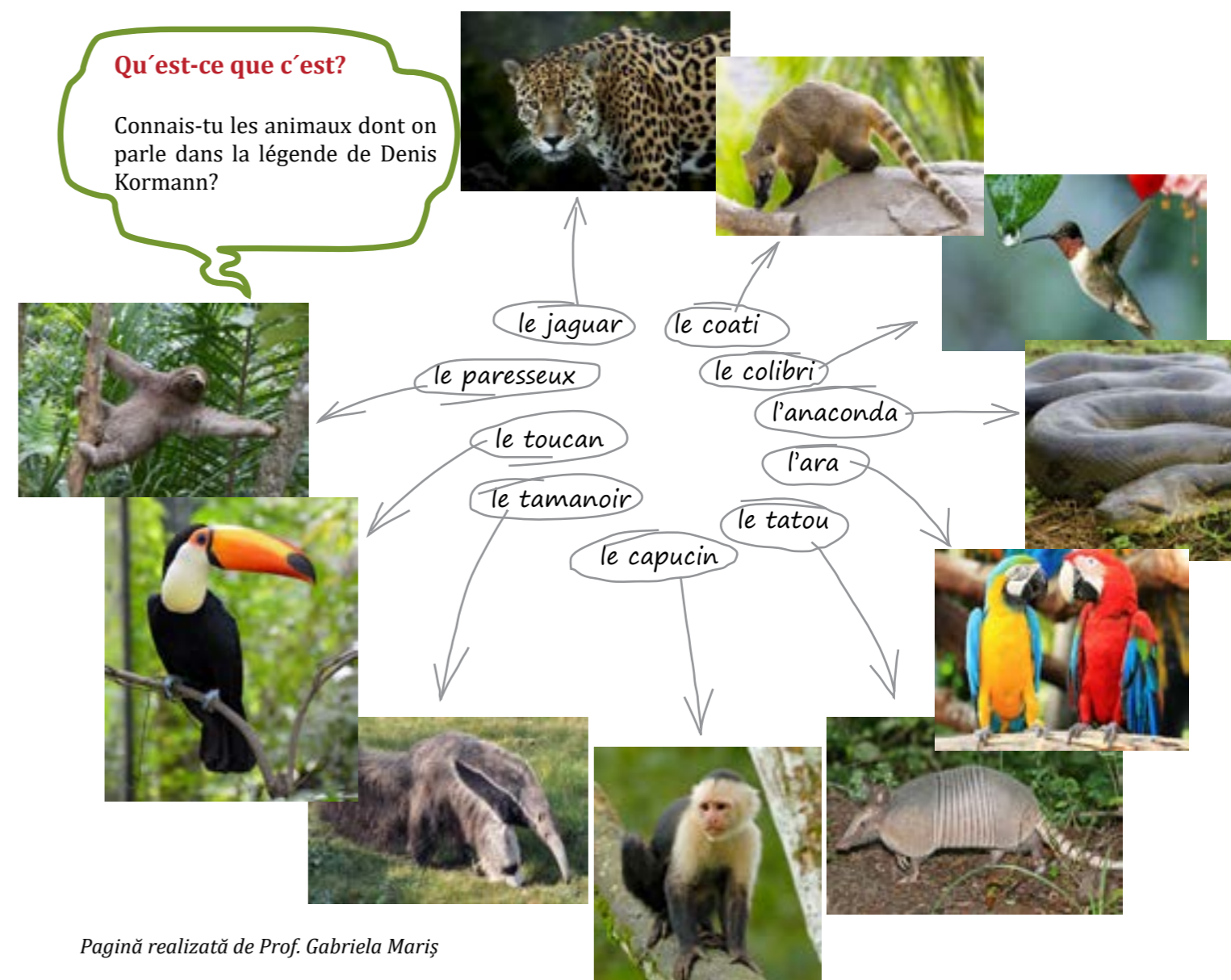
La forêt amazonienne est la plus grande forêt tropicale du monde? Connue également sous le nom d’Amazonie ou la jungle amazonienne, elle est située dans le nord de l’Amérique du Sud et s’étend sur 9 pays: Brésil, Bolivie, Pérou, Équateur, Colombie, Venezuela, Guyana, Suriname et Guyane française (aujourd’hui territoire français, département et région d’Outre-Mer). (Ana Cucoaneș – 6e)

source images: www.ptitlibe.liberation.fr

Qu’est-ce que c’est?

Connais-tu les animaux dont on parle dans la légende de Denis Kormann?

Pagină realizată de Prof. Gabriela Mariș

俳句

Haiku

De ziua Francofoniei copiii claselor a VI-a „Domnița Maria” și „Constantin Voievod” au împletit două arte, haikul și fotografia. Haikul este o poezie despre simplitate și armonie, iar fotografiile copiilor surprind atât de bine frumusețea naturii.

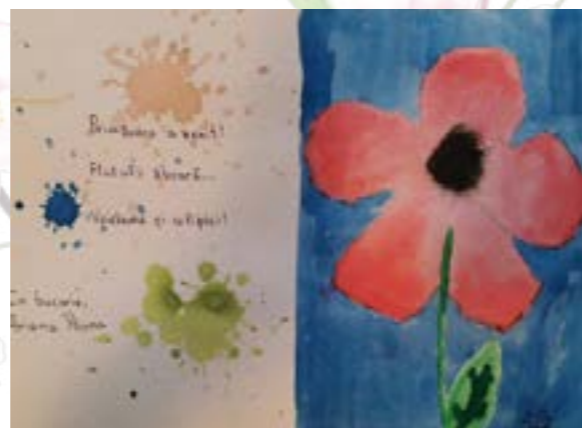
Sofia Cherecheș

C'est les grandes vacances!
Le soleil brille et sourit.
Nous sommes très heureux.
(Eva Teodorescu)

Poisson vermillon
Dans la mer il nage tout seul.
Il est solitaire.
(Andrei Ghețu)

Le ciel est heureux.
Le printemps est arrivé
Nous sommes enchantés.
(Ștefan Dumitriu)

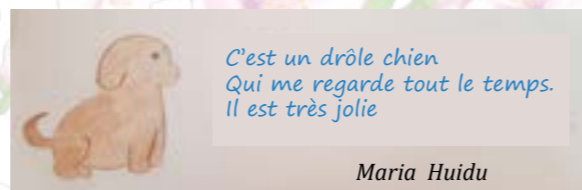
Un arbre fleuri
Le ciel bleu, l'oiseau volant
Tout est calme maintenant
(Remi Stănescu)

La forêt est verte
Plein de force et d'énergie.
Poumon de la vie.
(Maria Novac)

Daniel Alexandru

C'est un drôle chien
Qui me regarde tout le temps.
Il est très jolie

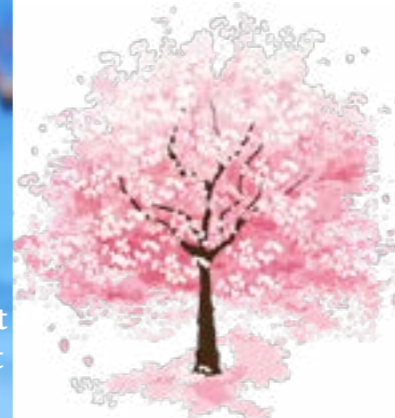
Maria Huidu

Radu Popescu

Mon chat très agile.
Il se cache dans le buisson.
Je pense qu'il me chasse.
(Costa Ovejanu)

Un oiseau heureux
Et une fleur très parfumée.
L'image du printemps.
(Ioan Opreș)

Daria Ghimboș

L'hiver est parti.
Le printemps est arrivé.
Soleil chaleureux.
(Luca Vicu)

Ariana Păuna

Apprendre en ligne.
Mais nos yeux sont fatigués
Nous voulons dormir.
(Meilin Ling)

Diana Marcu

Haiku - este un gen de poezie japoneză cu formă fixă, alcătuită din 17 silabe repartizate pe 3 „versuri” formate din 5, 7, respectiv 5 silabe.

Diana Marcu

Le printemps est là.
Plein de fleurs et de sourires.
C'est mirobolant!
(Irina Călușaru)

Le ciel plein d'étoiles
Je le vois dans la mer bleue.
Ça me rend heureux.
(Bianca Constanda)

Ariana Păuna

Je regarde les feuilles.
Je grimpe dans les arbres grands.
C'est un beau printemps!
(Eric Lupulescu)

Ziua Internațională a Francofoniei

Dacă 20 martie este Ziua Internațională a Francofoniei, 21 martie este Ziua Mondială a Teatrului de Păpuși. Așa că, ora de franceză s-a transformat într-un atelier de teatru de păpuși. Am făcut marionettes en papier, păpuși din hârtie, și câteva elemente de decor pentru poveștile la care lucrăm deja de o vreme: „La planète bariolée” (cls I) și „Le renard et les raisins” (cls a IV-a).

- „Mi-e o foame de lup!, zise Vulpoiul.”
- La clasa a II-a, Săptămâna Francofoniei este săptămâna benzii desenate, iar povestea care ne inspiră este una extrem de cunoscută: „Vulpea și negustorii de pește”.

Prof. Gabriela Mariș

Maria Anghelescu

Sofia Preda

Și clasa 1 poate!

Matematică în limba germană? Benzi desenate? Testarea cunoștințelor? Da, se poate și la clasa 1. Cu multă creativitate, cu drag de materia pe care o învață, cu bucurie!

Poveștile sunt foarte iubite de copii și o oportunitate pentru profesorii care își doresc să abordeze anumite subiecte sau să adauge cuvinte în limbi străine în bagajul de cunoștințe al copiilor.

Și cum să înveți o poveste mai frumos, decât “împletind” cititul cu scrisul și cu desenul. Ceea ce a ieșit observați și voi, niște benzi desenate lucrate cu atenție și migală.

Prof. Ecaterina - Ortansa Ioniță

Expoziția BUNA VESTIRE- Crinii dragostei

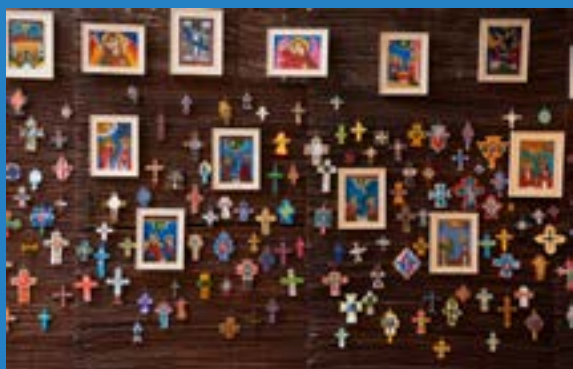
- Muzeul Țăranului Român

Profesori îndrumători: Maria Roxana Cioată,
Sarah Olteanu, David Leonid Olteanu

Expun elevii Liceului Pedagogic Ortodox „Anastasia Popescu”
și ai Atelierului „Ușor, ușor, pășim în lumea Artelor” -
vernisaj, 23 martie, 2021

Invitat special - Doina Lavric Parghel

Design afiș: Andreea Daniela Iordăchescu

REVISTA „UNIVERSUL COPILOR” - serie nouă

Publicație a LICEULUI PEDAGOGIC ORTODOX „ANASTASIA POPESCU”

Editura Zbor - Director Monica Șerbănescu

Redactor coordonator: Ana - Maria Olteanu, Ramona Mara PISOIU

Responsabil: Gia - Maria Iova

Colectivul de redacție: Ivona Boitan, Emilia Bucea, Maria - Roxana Cioată, Ana Cojocaru, Alina Grecu,
Ecaterina - Ortansa Ioniță, Cristina - Diana Mariș, Gabriela Mariș, Ramona Mara PISOIU, Ileana Zărnescu

Copii - text: Maria Anghelescu, Gabriela Benea, Maria Buzdugan, Irina Călușaru, Sofia Cherecheș, Bianca Constanda,
Ana Constantinescu, Ana Cucuoaneș, Ioan Dragomir, Matei Dragomir, Ștefan Dumitriu, Andreea Gheorghe, Andrei Ghețu,
Maria Huidu, Meilin Ling, Eric Lupulescu, Diana Marcu, Natalia Marin, Ștefania Mocanu, Teona Nițu, Miriam Nițu,
Maria Novac, Ioan Opreș, Costa Ovejanu, Ariana Păuna, Maria Peiu, Larisa Popescu, Sofia Preda, Remi Stănescu,
Ema Teodorescu, Luca Vicu, Nectaria Vlăescu

- **desen:** Sofia Iris Cioc, Maria Coșman, Ema Cristea, Anda Ivan, Sofia Jacotă, Ileana Marițescu, Iacob Luca PISOIU

- **foto:** Andrada Anastasiu, Radu Bernovici, Diana Marcu, Daria Ghimbaș, Ariana Păuna, Radu Popescu

Ilustrație coperta 1: Grafician Ștefan Georgescu

Foto: Robert Sandu, Daniel Alexandru

Materialele pentru numerele viitoare se primesc pe adresa: revistauniversulcopiilor@gmail.com

str. Zborului nr. 7-9 sect.3, București

Tel. 0723224247